

Maj - veliki traven
2018

št. 5

BISER

Letnik XXIV.

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

O Mati, pomagaj naši veri!

Odpri naše srce Besedi,

da bomo prepoznali Božji glas in njegov klic.

***Prebudi v nas željo, da bomo sledili njegovim korakom,
ko »gremo iz svoje dežele« in prejmemo njegove obljube.***

***Pomagaj nam, da se nas bo dotaknila njegova ljubezen
in da se bomo v veri mogli dotakniti njega.***

***Pomagaj nam, da se mu bomo povsem izročili,
verovali v njegovo ljubezen, zlasti v trenutkih stiske in križa,
ko je naša vera poklicana k rasti in zorenju.***

Vsej v našo vero veselje Vstalega.

Spomni nas na resnico: Kdor veruje, ni nikoli sam.

Uči nas gledati z Jezusovimi očmi, da bo on luč na naši poti.

***Naj luč vere v nas nenehno raste,
dokler ne pride oni dan brez zatona,
Jezus Kristus sam, tvoj Sin, naš Gospod!***

*(Molitev papeža Frančiška k Mariji,
Materi Cerkve in Materi naše vere)*

DUHOVNA MISEL

Pomladni šopek

Maja je pomlad na vrhuncu, zato se vsekakor spodobi, da je vaše stanovanje, hiša ali vsaj miza okrašena s primernim cvetjem. Ker je maj, boste za osnovo seveda uporabili šmarnice, vendar priporočam, da vsaj prvega maja šopku dodate rdeče nageljne. Naj vas ne zmoti ne rdeča barva, še manj vonj, ki takole na hitro in po vrhu lahko zadiši nekoliko socialistično ali celo komunistično. Nagelj v osnovi diši po žuljavih dlaneh in poštenem znoju, in prepričan sem, da je prav ta vonj, pomešan z žaganjem in smolo, vel po delavnici Jožefa delavca! Ne sramujte si nageljna na ta dan pripeti na prsi. Da le veste, zakaj ga nosite!

Kot že rečeno, je maj mesec šmarnic. Prav in lepo je, da so v šopku vedno sveže šmarnice. Če se le da, jih menjajte prav vsak dan. Pazite, da vas tam nekje na polovici meseca ne presenetijo ledeni možje. Če je potrebno, šopek zavarujte in s čim prekrijte. Morda z lipovimi vejami, ki vam bodo prišle prav tudi ob binkoštih. Lipovo listje po obliki

namreč spominja na plamene, ki so se apostolom ob prihodu Svetega Duha prikazali nad glavami, zato jih ponekod na binkoštno nedeljo zatikajo za okna.

Če ne lipove veje, vas bo Sveti Duh prav gotovo obvaroval pred pozebo ledenih mož. Pa ne tistih koledarskih, ampak tistih pravih: ki vam s svojo ledeno sapo lahko pogubijo dušo in telo. Taki ljudje so prave »cvetke«: govoriti znajo, kot bi »rožice sadili«, za njimi pa ostaja vonj po gnilobi in razpadanju.

Ne bo narobe, če boste v šopek zamešali tudi kakšno narciso. Eno od ljudskih imen zanjo je tudi ključavnica. In pravilna ljubezen do samega sebe je pravzaprav ključavnica in ključ za ljubezen do bližnjega. In Boga.

Ne bodite prehitro zadovoljni s skromnim šopkom. Dajte si duška in se poigrajte z barvami in vonji, saj si v maju »cvetlice dobrove venčajo glave« in se »raduje polje in gaj«!

Šmarnice – ljudska pobožnost Mariji v čast

Začetki šmarnične pobožnosti gotovo segajo že pred leto 1815, ko je papež Pij VII. pobožnost meseca maja potrdil in obdaril z odpustki. S pobožnostjo, ki so jo poimenovali Marijin mesec, so začeli v Rimu, od koder se je hitro razširila po vsej Italiji, Nemčiji in Franciji. V Nemčiji je nadomestila praznovanje ob poganskem »majskem drevesu« (Maibaum). Tudi v Sloveniji so jo z veseljem sprejeli. Prve šmarnice so imeli v ljubljanskem semenišču na pobudo četrtoletnika Jerneja Lenčka leta 1851. Za šmarnično branje so imeli prevod iz francoščine Mesec Marije. Majska ljudska pobožnost v čast Mariji je dobila ime šmarnice po naslovu šmarnic Janeza Volčiča iz leta 1855. Branje je imelo preprost

naslov Šmarnice Marii, naši Materi darovane.

Ime pobožnosti tako izvira iz imena cvetic, ki maja najlepše cvetijo in so jih prinašali k Mariji, po nekaterih virih pa bi lahko bilo povezano tudi z Marijinima praznikoma, ki so ju ponekod imenovali tudi veliki in mali šmaren. Šmarnice so Slovenci hitro vzeli za svoje in se zbirali ob Mariji, še preden je bilo leta 1855 napisano prvo šmarnično branje. Bogoslovec Davorin Trstenjak je iz francoščine leta 1842 priredil molitvenik Mesec Marije. V knjigi je bilo 31 premišljanj in na koncu še opis nekaterih Marijinih božjih poti. Trstenjakov namen je bil navdušiti Slovence za novo pobožnost. Knjižica je bila kmalu razprodana in je bila leta 1856 ponatisnjena. Istega leta so začeli z redno dnevno šmarnično pobožnostjo v ljubljanski stolnici. List Zgodnja Danica je pobožnost natančno popisal. Tudi v mariborski stolnici so hitro potem, ko je bl. škof Slomšek prenesel sedež škofije v Maribor, začeli majske Marijino pobožnost.

Razcvet šmarnic

Šmarnična pobožnost se je začela hitro širiti. Ljudje se niso zbirali samo v cerkvah, ampak tudi po vaških kapelah. Ponekod so postavili šmarnične oltarčke tudi po domačih hišah. Kjer niso imeli vaških kapel, so sezidali nove, posvečene Mariji. Najbolj znan primer je v župniji sv. Petra pri Mariboru. Tam je že leta 1854 takratni župnik Marko Glaser goreče priporočal šmarnično pobožnost. Ker je bilo ljudem iz bolj oddaljenih krajev težko vsak dan prihajati v cerkev, so že naslednje leto sezidali po vaseh devet Marijinih kapelic, kjer so imeli sami vsak večer šmarnice. Zadnji majske dan so se zbrali ob kapelicah v večjem številu in v procesiji odšli k sklepni pobožnosti v župnijsko cerkev. Šmarnična pobožnost se je ohranila do današnjih dni. Ljudje so obhajali šmarnice tudi v času komunističnega totalitarizma, kljub nasilju in grožnjam.

»Spet kliče nas venčani maj«

Z razmahom šmarnične pobožnosti se je pokazala potreba po šmarničnem branju in

primernih pesmih. Prav v času razširjanja majske pobožnosti je slovensko slovstvo dobilo največ nabožnih pesmi. Res niso bile vse umetniške, a so s primerno melodijo vernikom segle globoko v srce. Pesmi so začeli zbirati v zbirke in jih izdajati v obliki pesmaric. Prvo takšno zbirko je izdal duhovnik Blaž Potočnik leta 1827. Zaradi velikega zanimanja so jo morali trikrat ponatisniti. Podoben ustvarjalni zagon je bil viden tudi na področju besedil, ki so jih brali vsak dan. Nemogoče je naštetiti vse šmarničarje – pisce besedil. Naj omenimo le dr. Jožeta Jeršeta, ki je kar 38 let zapovrstjo pridigal šmarnično pobožnost v Ljubljani in izdal šest knjig šmarnic. Ob opisovanju Marijinega življenja in kreposti so se pisci največkrat dotaknili Marijinih božjih poti in splošnih verskih vsebin. Imamo tudi nekaj evharističnih šmarnic. Prve je leta 1927 izdal domžalski župnik France Bernik. Vsako leto imamo na razpolago kar nekaj šmarničnih branj, vsaka župnija izbere tisto, ki se ji zdi najbolj primerna.

(Vir: Družina, avtor Karlo Smodiš)

ŠMARNICE

Pripovedi o Mariji

Letos bomo pri šmarnicah poslušali legende in zgodbe iz knjige Pripovedi o Mariji, avtorja Lojzeta Kozarja mlajšega. Marijo nam bo približal na poseben način, skozi pripovedovanja njenih sodobnikov – Marijinih staršev Ane in Joahima, njenega moža sv. Jožefa, njenih sosedov, znancev in tudi naključnih mimoidočih: Elizabete, Zaharija, Janeza Krstnika, kralja Gašperja, starčka Simeona ... pa tudi manj znanih oseb iz Svetega pisma.

Šmarnična pobožnost bo vsak ponedeljek, petek in soboto s sv. mašo ob 17.30; zadnji teden v maju vsak dan. Vabljeni!

ZGODILO SE JE

Priprava na birmo 2019 – filmski večer

Da bi se čim bolj pripravili na sveto birmo, smo se v petek in soboto, 13. in 14. aprila, birmanci zbrali pred župniščem na Ravnah. Skupaj smo si ogledali film o Savlu iz Tarza.

Savel je na začetku preganjal Cerkev in vse, ki so

verovali v Jezusovo vstajenje. Trdil je, tako kot vsi duhovniki, da je Jezus mrtev. Njegovo spreobrnjenje se je začelo takrat, ko ni vrgel kamna v Štefana, ki je kot prvi apostol umrl mučeniške smrti. Na poti k velikemu duhovniku je Savel zaslišal glas. Ko je odprl oči, ni

ZGODILO SE JE

videl, odpeljali so ga v Damask. Tja je po treh dneh prišel Hananija, ki ga je poslal Gospod, da ozdravi Savla.

Tako se je Savel spreobrnil, se dal krstiti in začel oznanjati Gospoda. V puščavi

ga je Jezus preimenoval v Pavla.

Po končanem filmu smo se razdelili v tri skupine in reševali naloge, povezane s filmom.

Tina in Miha Ažnoh

Priprave za animatorje

V soboto, 21. 4. 2018, smo se birmanci ob 9. uri zbrali pred župniščem na Ravnah na Koroškem. Iz Ljubljane sta prišli dve animatorki, Jožica in Natalija, ki že vrsto let sodelujeta pri oratoriju v svojem kraju. Na začetku našega druženja

smo se igrali igro spoznavanja, nato pa so najbolj pogumni izmed nas odigrali igro o Don Boscu, ki je bil začetnik oratorija.

Animatorki, ki imata že nekajletne izkušnje, sta nam pripovedovali o prvem

ZGODILO SE JE

organiziranem oratoriju.

Izvedeli smo, da se zelo razlikuje od oratorija danes. Nato smo se pogovarjali o pravilnem pristopu do otrok na oratoriju. Razdelili smo se v skupine in se igrali različne igre. Pokazali sta nam nekaj iger, ki se jih igrajo na njunem oratoriju in so jih otroci z zanimanjem sprejeli. Na koncu

smo dobili knjigo za animatorje začetnike in molitev za animatorje. Naše srečanje se je končalo s skupnim kosilom. Dobili smo veliko koristnih informacij in se že veselimo našega skupnega druženja na oratoriju v naši župniji.

Tina in Miha Ažnoh

Novi stoli v veroučnih učilnicah

Na mojo pobudo smo se s ključarji in župnikom dogovorili, da v obe učilnici nabavimo nove stole. Preko spleta sem pridobil dve ponudbi, seveda smo izbrali

cenejšo za enake stole. Da pa nismo obremenili župnijske blagajne, kjer se zbirajo sredstva za večje investicije, smo se s člani župnijskega pastoralnega sveta, ključarji in

člani Karitas dogovorili, da prispevamo vsak za »en« stol, nekaj pa so prispevali tudi člani Kolpingove družine in krasilke.

Na petek, 20. aprila, so stoli prispeli. Veseli me, da znamo in zmoremo župljani vkup stopiti in nekaj dobrega narediti za dobrobit nas vseh, še posebej otrok, ki obiskujejo verouk.

Seveda moram še povedati, da smo dobili petdeset stolov. Nekaj malega smo še na dolgu, a upam, da bomo z dobro voljo in dobrosrčnostjo ljudi tudi to poravnali. Račun je v vrednosti 890 € s prevozom, od tega smo že poravnali 540 €.

Vinko Gostenčnik

OBVESTILA

- 1. maj, torek** – sv. Jožef, Delavec; ob 17.30 začetek šmarnične pobožnosti; šmarnična pobožnost bo vsak ponedeljek, petek in soboto s sv. mašo ob 17.30; zadnji teden v maju vsak dan
- 4. maj, petek** – ob 17.30 slovesna sv. maša v čast sv. Florjanu
- 7. maj, ponedeljek** – od 12.00 do 17.00 češčenja Najsvetejšega, nato sklep češčenja in sv. maša ob 17.30
- 13. maj, nedelja** – ob 9.00 sv. maša, po sv. maši sestanek staršev prvoobhajancev
- 16. maj, sreda** – romanje starejših ljudi na Brezje, organizira Karitas
- 26. maj, sobota** – ob 9.00 spoved prvoobhajancev in njihovih staršev
- 31. maj, četrtek** – sv. rešnje telo in kri, – ob 18.00 procesija z Najsvetejšim; prvoobhajanci gredo pred Najsvetejšim in tresejo cvetje, nato sv. maša
- 3. junij, nedelja** – ob 10.00 slovesnost prvega sv. obhajila

Odgovorni urednik: Edvard Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik
Kobolt, Janez Gorenšek,
Kristina Grabner
Naklada 170.